

La diòcesi germana de Solsona

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des del passat 23 d'agost, per manament del sant pare Francesc, tinc l'encàrrec de ser l'administrador apostòlic de la diòcesi de Solsona. Això no significa pas que deixi de ser el bisbe de la diòcesi de Vic, sinó que exerciré aquests dues missions: la de bisbe de Vic i la d'administrador apostòlic de Solsona.

Quan una seu episcopal deixa de tenir el bisbe diocesà, per mort o per renúncia, la Santa Seu pot proveir el temps de seu vacant amb un bisbe com a administrador apostòlic, mentre no sigui nomenat i prengui possessió el nou bisbe diocesà. Les funcions pròpies del bisbe que exerceix aquest càrrec són les del bisbe diocesà, amb unes limitacions pròpies de la situació de seu vacant. L'administrador apostòlic exerceix els seus drets i obligacions en nom de la Santa Seu.

Hi ha veïnatge, una llarga i constant relació, i activitats compartides entre els dos bisbats

Des del primer moment en què em va ser encomanada aquesta missió al bisbat de Solsona, ho vaig entendre com el que és: el servei episcopal enmig d'una Església diocesana. El que és propi del ministeri apostòlic dels bisbes és servir la comunió en una Església particular, la qual cosa demana exercir la paternitat pròpia del qui és pastor en nom i en presència de Crist enmig del poble encomanat. No pot haver-hi paternitat sense trobament i relació. Això em demana presència a la diòcesi de Solsona, tant per a les celebracions parroquials o diocesanes que requereixen la presència del bisbe, com també per a les activitats pastorals. Espero que aquesta presència afecti al menys possible la que m'és demanada com a bisbe vostre.

Que hagi estat escollit com a administrador apostòlic de Solsona entra, al meu entendre, en la lògica del veïnatge i en la llarga i constant relació entre aquests dos bisbats. Compartim moltes activitats conjuntes: el Full Diocesà, el pelegrinatge a Lurdes de França amb les Fraternitats d'ambdues diòcesis, activitats pastorals de jovent, evangelització, i altres més personals d'ajut mutu. Sempre he considerat el bisbat de Solsona com a germà del nostre, i ara, si pot ser, en raó d'aquesta nova situació, encara més.

M'encomano a la pregària vostra, estimats fills de Déu del bisbat de Vic, perquè em lliuri generosament, complint el meu ministeri amb fidelitat, a favor de l'Església que peregrina tant a la diòcesi de Vic com a la de Solsona. Som servidors sempre, passi el que passi, d'un gran senyor, Jesucrist, i de la seva esposa que és l'Església. La fraternitat i la comunió són les nostres senyes d'identitat. Visquem-la ara amb més intensitat amb la diòcesi germana de Solsona.

